Θοδωρή Αθερίδη, ***Μια μέλισσα τον Αύγουστο***
Θέατρο Αθηνών

Με προβλήματα ταυτότητας καταγίνονται –για δεύτερη μάλιστα χρονιά- και στο Θέατρο Αθηνών, όπου ο Θοδωρής Αθερίδης έγραψε και σκηνοθέτησε κάτι σαν «μεταμπουλβάρ μετ'ασμάτων», από το οποίο δεν απουσιάζει η δραματική –έως και ελαφρώς μελοδραματική- φιλοδοξία, καθώς το θεματικό επίκεντρο εντοπίζεται στην νευρωσική διαταραχή ενός αναδιπλασιασμένου εαυτού, όχι με όρους σχιζοφρένειας, αλλά μάλλον αλλοτρίωσης της σύγχρονης περσόνας του αστού-διανοουμένου.
Επίσης, δεν απουσιάζουν τα θεατρικά κλισέ, όπως ο αφηγητής, που απαλλάσσει τον συγγραφέα από πλείστες τεχνικές δυσκολίες ανάπτυξης του θέματος δικαιολογούμενος με την εγγραφή της εξέλιξης στο θεατρικώς προσφιλές δικαστήριο.
Ο Αθερίδης κατέχει το χιούμορ της ατάκας, έστω και στην ελαφρότερη ανεκδοτική μορφή της, αλλά έχει εμφανείς αδυναμίες στη συνεχή προώθηση της κωμικής κατάστασης με αμιγώς θεατρικά μέσα.
Παρ'όλ'αυτά, υπάρχουν σημεία, που συναρτήσει της προσεκτικής σκηνοθεσίας και των υποκριτικών προσόντων είναι απολαυστικά, κυρίως στις σκηνές πραγματικού αναδιπλασιασμού, όπου η σκηνική αφέλεια του ίδιου του Αθερίδη αντιπαρατίθεται σ το βαθύ κωμικοτραγικό σήμα του Αντώνη Λουδάρου. Η Σμαράγδα Καρύδη συντελεί στην κωμική νότα, η Βίκυ Βολιώτη είναι αποτελεσματική στο σχολιαστικό ρόλο της, η Αλίνα Κοτσοβούλου κατασκευάζει ασφαλή τύπο και ο Γιώργος Κορμανός υπερβαίνει θετικά τα όρια ενός μάλλον άχαρου Αφηγητή.
Τα λοιπά στοιχεία της παράστασης (Σκηνικό: Μ. Παντελιδάκης, Κοστούμια: Εύα Νάθενα, Μουσική: Γ. Θεοφάνους) είναι προσεγμένα στο πλαίσιο της εμπορικής παραγωγής ενός λαϊκού θεάματος, αλλά το κύριο δραματουργικό πρόβλημα αποτελεί ανυπέρβλητο σκόπελο, καθώς καταδικάζει το όλον σε σχετική αφλογιστία.

ΕΛΣΑ ΑΝΔΡΙΑΝΟΥ